

РЕШЕНИЕ

№ 4377

гр. София, 26.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3624** по описа за **2019** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], предявена чрез управителя Т. Н. Т. срещу решение № 39435 от 13.02.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 134-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 10466/2018г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №338166—F381239/28.05.2018 г., издадено от Директор на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” в ТД на НАП С., с което на основание чл. 355, ал. 4, вр. чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване за нарушение /КСО/, за допуснато нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от същия кодекс, във връзка с чл. 3, ал.1, т. 1, б. „а” от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 лв.

В касационната жалба се прави оплакване, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че при издаването на процесното НП е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на точната дата на извършване на нарушението. Искането е за отмяна на съдебното решение, като при решаване на спора по същество настоящата инстанция да постанови отмяна на

наказателното постановление.

В проведеното публично съдебно заседание по делото касаторът, редовно призован, не е представяван.

Ответникът по касационната жалба- ТД на НАП, редовно призован, се представлява в публичното съдебно заседание по делото от юрисконсулт Р., която оспорва касационната жалба и поддържа в ход по същество оспореното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС и поддържа то да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка: В хода на извършената проверка длъжностното лице, въз основа на информационния масив на НАП информацията установило, че дружеството [фирма], в качеството му на работодател и осигурител не е подало декларации образец № 1 за месец декември 2017 г. съгласно изискванията на чл.2, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на МФ по отношение на наето на работа по трудов договор № 5045А/23.11.2013 г. на длъжност „охранител“ лице П. В. С.. Неподаването на посочените декларации в законоустановения срок – до 25.01.2018г., като това било сторено на 27.03.2018 г., било квалифицирано като нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във вр. с разпоредбите на чл. 3, ал.1, т. 1, б. „а” от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на МФ в съставения от С. С. Т. на длъжност главен инспектор по приходите в НАП при ТД С., дирекция СДО С. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F 381239/18.04.2018 г. Въз основа на АУАН било издадено НП № 338166-F381239/28.05.2018 г., с което на основание чл. 355, ал. 4, вр. чл. 355, ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 3, ал.1, т. 1, б. „а” от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица, на дружеството [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 лв.

Фактическата обстановка съдът приел за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля – актосъставител С. Т., както и останалите писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание, както и законосъобразност поради приетото за доказано нарушението по

посочената като нарушена разпоредба. Прието е също правилно приложение и на санкционната разпоредба относно размера и основанието на имуществената санкция, както и, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, и приел, че не са допуснати нарушения, а по същество е приел материалната им законосъобразност, в това число е обсъдил наведените оплаквания от касатора с въззивната жалба въз основа на писмените доказателства, представени по преписката.

По делото е установено по категоричен начин, че касационният жалбоподател е извършил нарушението, като не е подал дължимите данни с декларация образец № 1 в законоустановения срок. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г., предвижда, че данните за осигурителния доход се подават всеки календарен месец до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Правилно СРС е приел от правна страна за безспорно доказано, че касаторът е осъществил състава на административно нарушение по чл. 355, ал. 4 вр. ал. 1 КСО във вр. чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, съгласно които разпоредби декларация образец № 1 се подава в съответната ТД на НАП от работодатели, осигурители и техни клонове и поделения – всеки календарен месец до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, като при повторно нарушение по чл. 355, ал. 1 КСО наказанието е глоба от 500 до 2000 лв. или имуществена санкция в размер 1000 лв. за всеки отделен случай, но не повече от 10 000 лв., а по ал. 2 – глоба от 500 лв. за всеки отделен случай, но не повече от 10 000 лв.

Доказателствата по делото не установяват твърдените касационни основания. Неоснователни са оплакванията на касатора, релевиращи и във въззивната жалба, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални

нарушения, които са довели до нарушаване правото му на защита, съответно неправилност на преценката на въззивния съд по тези въпроси. Противно на оплакванията в касационната жалба, както актът за установяване на административното нарушение, така и наказателното постановление са издадени изцяло при спазване на императивните изисквания на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, както правилно е приел въззивният съд.

Необоснован и изцяло бланкетен е касационния довод за неправилност на преценката на въззивния съд относно изискването за посочване на датата на нарушението. Касаторът твърди, че не ставало ясно коя точно дата е възприел административно-наказващият орган като дата на нарушението. Изрично в АУАН и НП е посочено, че се касае за неизпълнение на задължение в законоустановен срок – дружеството, в качеството му на работодател, е било задължено да подаде данни за конкретно лице с Декларация образец 1 до 25.01.2018г. според изискванията на посочените като нарушени разпоредби. Вместо това декларацията била подадена на 27.03.2018г. при закъснението от 60 дни от изтичането на законоустановения срок. Следователно, описанието на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, не поставя под съмнение възприетата от административнонаказващия орган дата на нарушението, липсва каквато и да е неяснота и касаторът е могъл да се защити.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че оспореното решение е постановено и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIII -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 39435 от 13.02.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 10466/2018г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.